

הַפְּדוּר שֶׁל אֶסֶף

אֶסֶף קִבֵּל לְיוֹם הַלְּדוּתוֹ פְּדוּר גָּדוֹל.

יָצָא אֶסֶף לְשִׁחַק בַּפְּדוּר. הוּא זָרַק אוֹתוֹ

בְּאֵוִיר וְתַפֵּס אוֹתוֹ, זָרַק וְתַפֵּס, עַד שֶׁפָּתְאוּם

הַפְּדוּר נִתְקַע בְּעֵץ גְּבוּהָ.

לָקַח אֶסֶף מִקַּל אֶרֶץ, נָסָה לְהוֹרִיד אֶת הַפְּדוּר מִהַעֵץ,

אֵךְ לֹא הִצְלִיחַ. עָבַר גַּם יוֹבֵל חֲבֵרוֹ, נָסָה גַם הוּא

לְהוֹרִיד אֶת הַפְּדוּר, אֵךְ גַּם הוּא לֹא הִצְלִיחַ.

חֲכוּ שְׁנֵיהֶם עַד שֶׁחֲזַר אָבִא שֶׁל אֶסֶף מִהַעֲבוּדָה,

וְהוּא הוֹרִיד אֶת הַפְּדוּר מִהַעֵץ.